квітень 2009
April 2009

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXIX КВІТЕНЬ Ч.4
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXIX APRIL No.4

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

Великодні Привітання ..... 2 ..... Easter Greetings
Духовність ..... 10 ..... Spirituality
Із світу ..... 16 ..... Around the World
Поезія ..... 20 ..... Poetry
Життя і культура ..... 22 ..... Life & Culture
Нашим найменшим ..... 23 ..... For Our Children
Громадська Хроніка ..... 25 ..... Community Events
Квіти Незабутнім ..... 30 ..... In Memoriam
Пресовий Фонд ..... 32 ..... Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013

E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Христос Воскрес!

Редактори журналу Промінь із Світлим Празником Воскресення Христового сердечно вітають

Достойну Зеню Юзик, крайову голову СУК та центральну управу, дост. голову СУС і голів складових організацій, голову дирекції Українського Музею Канади СУК з його філіями, голову Дирекцію СУС Фундаці, Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея, провінційні управи та все наше членство

Високопреосвященного Івана, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади Високопреосвященного Архиєпископа Юрія Преосвященного Єпископа Іларіона Преосвященного Єпископа Андрія Ієрея Григорія Мельника - голову Президії Консисторії, Світлу Консисторію, все духовенство УПЦК та шановних добродійок

Редакційну Колегію Променя - Зеню Юзик, Соню Бейзик і Галю Липку, Крайові Референтки - Галю Щерблюк і Ольгу Лугвиненко, Провінційних і Льокальних Референток, та всіх дорогих читачів, передплатників, жертводавців, дописувачів та всіх тих що підтримують журнал морально і матеріяльно

At this joyous time of the Resurrection of our Lord Jesus Christ, the Editors of Promin extend best wishes to

Zennia Yuzyk, National President of the Ukrainian Women's Association of Canada
Sonja Bejzyk, National President of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada
Dr. Anthony Haras, National President of the Ukrainian Self-Reliance Association
Myron Jurychuk, National President of CYMK - Ukrainian Orthodox Youth
Jennie Ortynsky - Chair, Board of Directors, The Ukrainian Museum of Canada and its Branches,
Stephania Spytkowsky, Chair, Board of Directors CYC Foundation,
Directors of the Institutes and St. Andrew's College
National and Provincial Executives, Local Branches and all members
John, Metropolitan of Canada, Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada
Archbishop Yurij, Bishops Ilarion and Andriy
Rev. Gregory Mielnik - Chair of the Presidium of the UOCC,
Consistory Board Members, all clergy and their families

Our Editorial Board - Zennia Yuzyk, Sonja Bejzyk, Halia Lypka, National Promin Conveners - Halia Scherbluk and Olha Lugvynenko, Provincial and Local Promin Conveners, all of our subscribers, supporters, contributors and donors

Christ is Risen!

Beloved Sisters in Christ!

Christ is Risen!

This, the day of the glorious Resurrection of our Lord and Saviour Jesus Christ is a day of joy, faith and hope n all-embracing love of Christ. This is a celebration of life and people's freedom from the power of sin and death. With His sacrifice on the Cross, mankind was freed from the power of darkness and evil. With His Resurrection on the third day, Christ has opened for us the gates to "Eternal Life". We have been bought with a "great price", the sacrifice on God's Only Begotten Son on the Cross. "Christ died for our sins" but sins can be forgiven and this joyous news is revealed to all in the teachings of Christ's Holy Church, which is the Ark of our salvation.

Let us always be mindful that Jesus was raised from the dead by His Heavenly Father and made live again. And that is not all! The Father in Heaven promised Jesus that, because Jesus lives again, we who believe in Jesus will also live in a special place in Heaven.

Let us be aware that EASTER - the glorious day of the Resurrection of our Lord, is not only a joyous celebration, but a reminder what God in the person of Christ did for us. What preparation are we making for that Second Coming and Life to come? The Gospel says according to Luke, "and thus it behooves Christ to suffer, and to rise from the dad the third day. And that repentance and remission of sins should be preached in His name among all nations..." (24:46-47). "For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whosoever believeth in Him should not perish, but have everlasting life. For God did not send His Son into the world to condemn the world, but that the world through Him might be saved" (John 3:16-17).

I greet all clergy, the executives and members of our Holy Church with this joyous celebration - the Lord's Resurrection and wish you much success in all your endeavours.

Christ id Risen! Indeed He is Risen!

†JOHN, Metropolitan
Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

Улюблені о Христі Сестри!

Христос Воскрес!

День славного Воскресіння нашого Господа і Спаса нашого Ісуса Христа - це день великої радости, в віри й надії у всеобіймаючій любови Христа. Це є святкування людського життя і визволення від сили гріха і смерти. Його жертвою на хресті людство було звільнене від сили темряви і зла. Своїм воскресінням на третій день Христос відкрив нам двері "Життя Вічного". Ми були викуплені "великою ціною", жертвою на хресті Єдинородного Сина Божого. "Христос помер за наші гріхи", але гріхи можуть бути прощені і ця радісна вістка відкрита для всіх у вченні Святої Христової Церкви, котра є Ковчегом нашого спасіння.

Пам'ятаймо, що Ісуса воскресив із мертвих Його Небесний Отець і знову зробив Його живим. Але це ще не все! Отець, що на Небі обіцяв Ісусові, через те, що Ісус живе знов, тому ми, ті, що віримо в Ісуса також будемо жити в особливому місці в Небі.

Тож будьмо свідомі того, що ВЕЛИКДЕНЬ - це славний день Воскресіння нашого Господа, не тільки радісний день, але й пригадка, що Бог в Особі Христа зробив для нас. Як ми приготовляємося до Другого Прищестя і Життя будучого? Євангеліє від Св. Луки каже: "Так написано є, і так потрібно було постраждати Христові, воскреснути з мертвих дня третього і щоб у Ймення Його проповідувалось покаяння і прощення гріхів між народів усіх...." (Лк.24:46-47); "Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся" (Ів. 3:16-17).

Сердечно вітаю наше Духовенство з родинами, Управи і членство нашої Святої Церкви з радісним святкуванням Воскресення нашого Господа і бажаю обильних Божих ласк та щедрот.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

†ІВАН, Митрополит
Первоієрарх Української Православної Церкви в Канаді

У радісні дні

Воскресення Христового

сердечно вітаємо

Високопреосвященного Івана, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади,
Високопреосвященного Архиєпископа Юрія,
Преосвященного Єпископа Іларіона, Преосвященного Єпископа Андрія,
Ієрея Григорія Мельник - голову Президії Консисторії,
Всечесне Духовенство УПЦК, шановних добродійок та всіх вірних УПЦК
Все членство і прихильників - ТУС, СУК, СУМК-УПМ, Фундацію СУС,
Інститути: Св. Івана в Едмонтоні, Петра Могили в Саскатуні,
Св. Володимира в Торонто, Колегію Св. Андрея,
Український Музей Канади, СУК і філії Музею,
Редакцію журналу Промінь, Українського Голосу і Вісника,
та увесь український народ в Україні та в розсіянні сущих!

Христос Воскрес!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

Соня Бейзик, голова *добр. Юстина Лучак, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Зеня Юзик, голова *Марія Кіщук, кор. секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

Др. Антоній Гарас, голова *Др. Едвард Клапушак, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ, УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ

Мирон Юрійчук, голова *Василь Гемблюк, секретар*

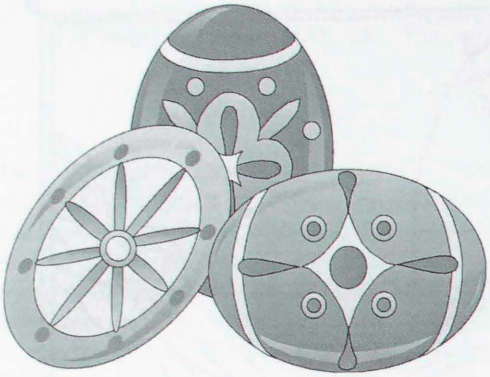

Із світлим празником

Воскресення Христового

щиро-сердечно вітаємо:

Високопреосвященного Івана, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади
Високопреосвященного Архиєпископа Юрія
Преосвященного Єпископа Іларіона
Преосвященного Єпископа Андрія
Ієрея Григорія Мельника, голову Президії Консисторії,
Світлу Консисторію,
Редакцію Вісника,
все Духовенство та всіх вірних УПЦК

Крайову голову Союзу Українок Канади, Зеню Юзик
Крайову голову Союзу Українців Самостійників, Соню Бейзик
Крайового голову Товариства Українців Самостійників, Др-а Антона Гараса
Крайову голову СУМК - Української Православної Молоді, Мирона Юрійчука
Головного Редактора Променя Орисю Сушко, редактора Оксану Сушко
Редакційну Колегію, Референток, та всіх читачів журналу Промінь, Проводи Провінційних та Місцевих Управ складових організацій СУС
Голову Стефанію Шпитковську та Дирекцію СУС Фундації
Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея, Голову і Дирекцію Українського Музею Канади СУК,
Редакцію Українського Голосу, Президію Світового Конгресу Українців та Конгресу Українців Канади та ввесь український народ у Батьківщині та в діяспорі

Хай Всемогучий Господь наділить всіх нас силою, здоров'ям та одержимістю для дальшої праці у збереженні нашої організації СУС, нашої Української Православної Церкви в Канаді та у скріпленні Української Держави

Христос Воскрес!

бажають слідуючі:

UWAC MANITOBA PROVINCIAL EXECUTIVE

Olena Garrity, ***President***
Dobr. Genia Bozyk,
Corresponding Secretary

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА СУК

Уляня Криворучко, ***Голова***
Наталя Бал, ***Секретар***
Катерина Шумська, ***Касир***

UWAC BRITISH COLUMBIA PROVINCIAL EXECUTIVE

Audrey Sojonky, ***President***
Victoria Pushka, ***Secretary***
Amelia Chucko, ***Treasurer***

UWAC SASKATCHEWAN PROVINCIAL EXECUTIVE

Aileen Pillipow, *President*
Sonia Korpus, *Vice President*
Gwen Warnyca, *Secretary*
Anna Kaminski, *Treasurer*

UWAC ALBERTA PROVINCIAL EXECUTIVE

Dr. Geraldine Nakonechny, *President*
Louise Van Iderstine, *Secretary*

СУК, ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Ст. Кетеренс, Онтаріо

Леся Метюс, *голова*
Михаліна Чарнецька, *Секретар*

СУК, ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Вінніпеґ, Манітоба

Марґарета Пестрак, *Голова*
Галина Коваль, *Секретар*

СУК, ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Виндзор, Онтаріо

Стефанія Коростіль, *Голова*
Оля Друль, *Кор. Секретарка*

UWAC, HANKA ROMANCHYCH BRANCH
Saskatoon, Saskachewan

Sylvia Boychuk, *President*
Mary Humen, *Secretary*
Cheryl Fedusiak, *Corresponding Secretary*

UWAC, ST. ANDREW'S LADIES' AUXILIARY
Edmonton, Alberta

Alexandra Hohol, *President*
Marion Ostapchuk, *Promin Convener*

UWAC, DAUGHTERS OF UKRAINE BRANCH
Roblin, Manitoba

Martha Panasiuk, *President*
Nellie Stolarchuk, *Secretary*

СУК, ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Гамільтон, Онтаріо

добр. Лариса Макаренко, *Голова*
Ліна Смирнів, *Секретар*

UWAC, SOPHIA RUSOVA BRANCH
Etobicoke, Ontario

Helen Scherbluk, *President*
Constance Czorny, *Secretary*
Marian Strus, *Treasurer*

СУК, ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
Вінніпеґ, Манітоба

Діана Бабинчук, *Голова*
Марія Зайцева, *Секретар*

СУК, ВІДДІЛ ДОНЬКИ УКРАЇНИ
Монтреал, Квебек

Ольга Нарепеха, *Голова*

UWAC, OLENA PCHILKA BRANCH
Yorkton, Saskatchewan

Elsie Bilan, *President*
Virginia Wereschuk, *Promin Convener*

UWAC, ST. OLHA BRANCH
Vernon, British Columbia

Sophia Kniaz, *President*
Gail Chez, *Secretary*

UWAC, ST. ANNA'S BRANCH
Edmonton, Alberta

Sylvia Gray, *President*
Bernice Parchewsky, *Treasurer*

СУК, ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
Лондон, Онтаріо

Валентина Близнюк, *Голова*
Галина Педенко, *Секретар*

SUS FOUNDATION OF CANADA

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Бажаємо Всім радісних свят Воскресення Господнє!

Wishing all a blessed Easter and celebration of Christ's glorious Resurrection!

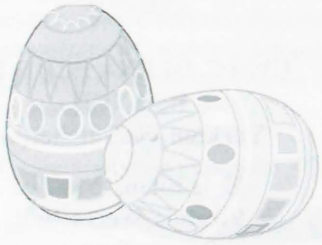

Directors

Stephania Spytkowsky, President *Walter Mayewsky, Secretary*
Leo Atamanchuk, Treasurer
Stefan Franko, Walter Rosizky, Roman Chez, Natalka Harasymiw,
Steve Pillipow, Walter Manulak

Representatives

Paul Amiot, Tom Plishka, Taras Zalusky

The Federal Liberal GTA Caucus would like to extend its warmest wishes to all Canadians celebrating Easter according to the Julian Calendar

Liberal
www.liberal.ca

Michael Ignatieff
Leader of the Liberal Party
Etobicoke—Lakeshore
(416) 251-5510

John Cannis
M.P.
Scarborough Centre
(416) 752-2358

Bonnie Crombie
M.P.
Mississauga—Streetsville
(905) 812-1811

Andrew Kania
M.P.
Brampton West
(905) 846-0076

Robert Oliphant
M.P.
Don Valley West
(416) 467-7275

Yasmin Ratansi
M.P.
Don Valley East
(416) 443-0623

Hon. Judy Sgro
M.P.
York West
(416) 744-1882

Alan Tonks
M.P.
York South—Weston
(416) 656-2526

Hon. Bryon Wilfert
M.P.
Richmond Hill
(905) 709-5905

Borys Wrzesnewskyj
M.P.
Etobicoke Centre
(416) 249-7322

Українська Канадська Фундація ім. Тараса Шевченка

Щиро Вітає Усіх Жертводавців і Прихильників з Великодними Святами

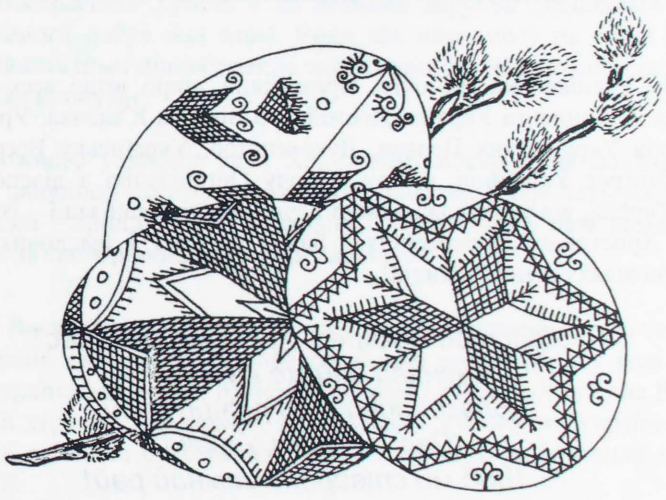

Христос Воскрес!
Воїстину Воскрес!

Рада Директорів

Андрій Гладишевський Q.C.
Богдан Галькевич
Софія Качор
Олег Ґерус
Томас Бодей
Борис Балан

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
FEDERACION MUNDIAL DE ORGANIZACIONES FEMENINAS UCRANIAS
FÈDÈRATION MONDIALE DES ORGANIZATIONS DES FEMMES UKRAINIENNES
NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Executive Office: 2118 A Bloor St. W., Suite 206, Toronto, Ontario M6S 1M8 Canada
Tel.: (416) 762-2066 ▫ Fax: (416) 762-2077 ▫ E-mail: wfuwo@sympatico.ca ▫ Website: www.wfuwo.org

8 квітня 2009 р.

ВЕЛИКОДНЄ ВІТАННЯ

СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій щиро вітає весь Український народ в Україні та діаспорі, Президента України-Достойного Віктора Ющенка, Уряд України і Верховну Раду. Вітає Ієрархів Українських Церков, Духовенство, Українську Всесвітню Координаційну Раду, Світовий Конгрес Українців, кожну Жіночу Організацію в діаспорі, Національну Раду жінок України в Україні, всі українські жіночі і громадські організації – їх Управи та членство зі святом Світлого Христового Воскресіння. Бажає веселих і щасливих святкувань, миру та взаєморозуміння на шляху земного життя!

Христос Воскрес! Христос Воскрес!
Наснаги дай же нам Боже,
Благослови наш рідний край,
Дав Ти Волю Україні,
Щоб ми створили земний рай!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій:

Марія Шкамбара,
Голова Управа СФУЖО

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ
CONGRÈS MONDIAL UKRAINIEN

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
CONGRESO MUNDIAL UCRANIO

145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250
E-MAIL: congress@look.ca • INTERNET: ukrainianworldcongress.org

2 квітня 2009 р.

ВЕЛИКОДНЄ ВІТАННЯ

Христос Воскрес! ***Воістину воскрес!***

Вже понад тисячу років наш народ святкує Світле Христове Воскресіння як найбільше та найвеличніше свято. Воскресіння Христа – це великий дарунок Господньої любові до людей, символ торжества перемоги добра над злом. Воно дає нам змогу на вічне життя та спонукає замислитися над християнськими цінностями, а також зміцнює нас духовно та вселяє в наші душі почуття надії на щасливе майбутнє.

У свідомості кожного українця день Христового Воскресіння поєднує чудові релігійні обряди зі своєрідними національними традиціями та звичаями. У цей день усі українці світу - і на рідній землі, і в діаспорі - прийдуть на Пасхальну Службу Божу, щоб разом возвеличити ім'я Спасителя, помолитися за своїх рідних і за матір-Україну.

У день світлого Воскресіння Христового ми дякуємо Всевишньому за те, що вислухав наші молитви і дарував Україні свободу та можливість вільно розвиватись у колі незалежих держав світу. Уже 18-ий рік український народ радісно і відкрито святкує Христове Воскресіння у своїй незалежній Українській державі. Ми віримо, що з Божою допомогою Україна зможе перебороти всі труднощі сучасного життя та буде впевнено йти вперед до відновлення української нації та утвердження демократії.

Світовий Конґрес Українців щиро вітає Ієрархів і душпастирів українських Церков у всьому світі, Президента, Прем'єр-міністра, Голову Верховної Ради України, членів складових організацій Світового Конгресу Українців та громадських провідників, а також усіх українців в Україні та в діаспорі зі святом Христового Воскресіння та зичить міцного здоров'я, щастя, радості, миру та злагоди на довгі літа.

Нехай же Господь скріпляє нашу віру та згуртовує всіх нас у спільній справі задля майбутнього України та українського народу!

Світовий Конгрес Українців

Евген Чолій
Президент

Стефан Романів
Генеральний секретар

Воскресення Господа нашого ІСУСА ХРИСТА

Великдень - це найбільше Свято в Церкві Христовій. Цим Святом ми пригадуємо Воскресення Христа Спасителя з мертвих, і воно визначається тим, що має найбільш радісні й найбільш добірні Богослужения.

У Навечір'я цього Свята над Гробом Господнім читаються Дії Апостольські в присутності священика, який в той час повинен стояти також над Гробом Господнім у великому зосередженні перед тією радісною вісткою, яка незабаром буде проголошена, - що Христос Воскрес.

Опівночі під звуки церковних дзвонів починається Великодня Утреня. Царські Врата відчиняються, і священики одягнені у світлі ризи, виходять з кадилами й свічками. Вірні ж несуть хрести, хоругви, Ікону Воскресення, Євангелію й Артос.

Урочисте Великоднє Богослужения, що триває понад три години, починається процесійним ходом кругом церкви. Церква ж на деякий час залишється порожньою. Зачинені її двері символізують собою закритий Гріб Христа.

Співаючи Великодню стихіру, священик з вірними обходить церкву тричі, символізуючи цим жінок-мироносиць (Марію Магдалину, Саломію й Марію Клеопову, які прийшли рано до

гробу Христового, щоб за тодішнім звичаєм, намастити Його Тіло пахощами). Після трикратного обходу церкви процесійний хід зупиняється перед зачиненими дверима порожньої церкви.

І тут священик, починаючи Великодню Утреню, співає зворушливий веикодній тропар: "Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував". Цей тропар підхоплюють вірні, повторюючи його після кожного виголосу віршів, що починаються віршем "Нехай воскресне Бог. . ."

Опісля всі вірні під проводом священика входять до ясно освітленої церкви і там продовжують Великодню Утреню, перед закінченям якої священик читає Учительне Слово Св. Івана Золотоустого, а після цього вітає вірних старовинним великоднім привітом "Христос Воскрес!" Вірні ж відповідають: "Воістину Воскрес!"

Далі слідує Великодня Божественна Літургія, що і закінчується свяченням паски та різної іншої поживи. У кошику з паскою, писанками, крашанками та іншою поживою повинна бути також засвічена свічка. Ці кошики з паскою та сякою іншою поживою символізують скромний дар принесений Воскреслому Христові.

Під час Великоднього Тижня один більшого розміру хліб, що символізує Хліб Вічного Життя і називається Артос, що по-грецькому означає "хліб", повинен бути принесений до церкви. Він лежить на відповідній підставці перед намісною іконою Христа. Звичай приносити Артос до церкви походить ще з часів апостолів, які на головному столі завжди залишли порожнє місце,

вшановуючи таким чином пам'ять Христа Спасителя. Вони глибоко вірили в те, що сам Христос був невидимо присутній між нами. Артос залишається впродовж Великоднього Тижня на тетраподі. На восьмий день після Великодня, у Фомину (Томину) Неділю, священик ще раз благословляє його, і після цього він передається вірним на споживання.

Упродовж Великоднього Тижня, що також називається Світлим Тижнем, Царські Врата й дияконські двері в Іконостасі залишаються відчиненими. Це означає порожній Гріб Господній. Увесь Світлий Тиждень повен радісних сяткувань, які відзначаються такою радістю, яку тільки православні християни можуть проявити в такий час.

Упродовж Великоднього Тижня, з уваги на ту радість і славу, якою Христос обдарував людей Своєю побідою над смертю, православні хриситяни не вклякають також 50 днів і після Воскресення - аж до Неділі Святої Тройці (Зелених Сват), коли після Св. Літургії читаються так звані колінноприклонні молитив. Установлення Свята Великодня - це одна з найславніших і найрадісніших подій в історії Христової Церкви, бож це Свято пригадує нам Воскресення Господа нашого Ісуса Христа. Великдень - це "Торжество над торжествами", "Тріумф над тріумфами"; і це Свято в Православній Церкві навіть не знаходиться на списку дванадцятьох рокових найбільших свят, бо воно в дійсності найбільше з усіх них.

Із книжки "Свята Православної Церкви", автор прот. д-р Іван Стус

ПЕРШИЙ ВЕЛИКДЕНЬ НА ВОЛІ

Іван Франко (З поеми "Панські жарти")

Великдень! Боже мій великий!
Ще, як світ світом, не було
Для нас Великодня такого!
Від досвіта шум, гамір, крики,
Мов муравлисько все село
Людьми кипить. Всі до одного
До церкви пруть. Як перший раз
"Христос Воскрес" заспівали,
То всі, мов діти, заридали,

Так бачилось, що вік ми ждали,
Аж дотерпілись, достраждали,
Що Він воскрес - посеред нас.
І якось так зробилось нам
У душах легко, ясно, тихо,
Що бачилось, готов був всякий
Цілій землі і небесам
Кричать, співать: минуло лихо!
Найзліші вороги прощались,
Всі обнімались, цілувались,
А дзвони дзвонять, не стають!
А молодь бігає, мов п'яна,
Кричить щосили в кожний кут:
"Нема вже панщини, ні пана!
Ми вольні, вольні, вольні всі!"

Ба й дітвора, що старших баче,
Й собі вигукує, неначе
Перепелята по вівсі.

А як скінчилась Божа Хвала,
На цвинтар вийшов весь народ,
І як буо нас стільки сот -
Відразу ниць на землю впала
Ціла громада й заспівала
Той величний, хвалебний гімн:
"Тебе, о Господи хвалім!"
Мов грім зарокотіли зрання
Слова кінець святої пісні
Покрили голосні ридання!

Дарма б і силуваться, діти,
Щоб розказать хоч щось-не-щось,
Що в той день славний довелось
Мені на власні очі здріти.
Народ мов безумів з утіх:
Старі скакали, мов хлоп'ята . . .
Той пару коників своїх
Цілує кожного, мов брата,
Та приговорює, пестить.
А там гуртом сільські дівчата

Всі скиндячки з голов знімають
І б'ють поклони і складають
Перед іконою. Кричить
Усякий на вітання друга:
"Христос Воскрес, а панщину
Чорт взяв!" А там старий дідуга,
В селі найстарший чоловік,
Могилку аж грудьми приник
І обнімає дернину
Й кричить що сили: "Тату, тату!
Ми вольні! Тату озовись!
Та ж ти цілих сто літ ту кляту
Неволю двигав і вмирати
Не хтів, а волі ждав! Дивись -
Ми вольні! Бідний, ти дождати
Не міг - аж нам той промінь блис!
Вже моїх внуків пан в палату,
Так як мене, не забере!
Візьміть мене до себе, тату!
Ваш син свобідним вже умре!..."

ВЕЛИКДЕНЬ 1971

Радіопередача - Із книжки "Вибране з Праць о. Протопресвітера Дра. Володимира Слюзаря"

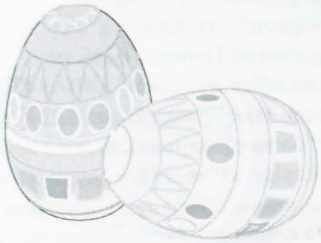

Христос Воскрес!
Дорогі во Христі Брати і Сестри!

Великою радістю вітаю всіх вас цим вічно радісним вітанням із світлим Христовим Воскресінням! Це ж бо день, що його дав нам Господь. Це Божий дар людству, якого не можна окреслити словами, бо тут створилося щось надприродне і незбагненне людському розумові.

Апостол Павло в своєму посланні до римлян каже: Бог виявив свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми ще були грішниками (Рим. 5, 8). А сам Хистос сказав "Бог так полюбив світ (людей), що й Сина Свого Єдинородного віддав (за них на смерть), щоб кожний, хто вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне". (Ів. 3ч 16).

Бог у Христі примирив із собою світ, не зараховуючи людям їхніх переступів і дав нам слово примирення. Ось чому в такій піднесеній радості співає свята церква: "Вчора я був розп'ятий і похований з Тобою, Христе, а сьогодні я встав з Тобою, коли воскрес Ти. Прослав мене Сам у Царстві Твоїм". (Троп. З пісні Свята).

Ця радість незалежна ні від багатства, ані від земної слави і влади. Вона вища за все, вона те, що приєднує нас до вічного блаженного життя в Богові. Коли б ми пристали на те, що Бога не було, як силуються довести ті, що втратили відчуття й розуміння Бога, то хто ми тоді? Тоді який сенс нашого буття на землі, наших змагань, наших страждань? Працювати, щоб жити, а жити, щоб працювати, - яка ж ціна тоді нашої радости? Така ж, як радість у тварин!

Даремно невірні силуються доводити - наперекір історії , - що ніби Христа ніколи не було. Вони пруть проти гострого рожна. І якщо затемнюють молодь і легковірних людей, то тільки на деякий час, бо Істину ці вбити, ані сховати не можна. Христос Воїстину Воскрес і явився живим перед апостоами і всіма вірними понад 500 разів (I Кор. 15, 3-8). Тому радість наша не надумана, а природна і вічна.

Як радісно святкував це свято наш побожний український народ! Тисячі великих храмів не могли вмістити тих, що приходили порадуватися в Бозі. Тисячі дзвонів мелодійною своєю музикою наповняли етер всесвіту, як колись ангельська пісня над Вифлеємом в час народження Дитятка Христа. А сотні тисяч пасок, як символ хліба небесного Христа! А різнобарвність крашанок, як символ пробу, з якого вийшло життя!

А як тепер на рідних землях? Радуються, плачучи від образ тих, що не знають, що творять! Як багато святих сліз із очей тих, яким безбожні правителі перешкоджають відчути в спокої святу радість Господню" Де ж совість у тих людей, що проставили своїм гаслом: свободу, рівність і братерство?

Душі живої не скуєш у кайдани. Хто, як не Страсний тиждень, подає нам дорогу до правдивої християнської любови і свободи, яку вказав нам наш Спаситель Ісус Христос! Він, цей страсний тиждень, учить нас нести відважно наш особистий і всенародній хрест на своїх плечах, наслідуючи Ісуса Христа, Сина Божого; цей Страсний тиждень учить нас наслідувати благорозумного розбійника, який великодушно признався, що вчинив зло і просив прощення за них; він учить нас мужности й хоробрости, яку виявили Іосиф з Аримтеї і Никодим, коли просили в Пилата видати тіло померлого на хресті Господа нашого Ісуса Христа - не зважаючи ні на які наслідки; Страсний тижедень учить нас, що за страждання дається світла радість Воскресінняї

Тож дорогі мої, не забувайте про тих, що не мають змогу разом з нами в овставинах вільного життя святкувати Воскресіння Божої Правди. Прямуйо всіма нашими зусиллями до того, щоб важкий камінь, яким привалено гріб Божої Правди для нашого поневоленого народу, був якнайшвидше відвалений і щоб Його діти помолились на волі і кликнули вільними устами: Христос Воскрес!

Нехай воскресне і наша всеукраїнська Правда на нашій рідній землі! **Христос Воскрес!**

Pascha

This is the Day of Resurrection

A writer of my acquaintance once called me up to say he was working on a novel about religion in the future, and for various reasons needed some information about Orthodoxy. Since his own Christian background was ancient history to him, he had a hard time knowing even where to begin asking questions. After a few stabs in the dark (*Is there an intercessory tradition of saints? Is it true you can look at icons as "windows to heaven"?*) he asked me to talk about something that was particularly meaningful to me in my Orthodox life.

I took a deep breath and was off and running before I knew it. "The liturgical year," I said. The cycle of feasts and fasts constantly reinforces and makes real the dogmas of the Church. The twelve major feasts help us relive our Lord's life. The waxing and waning seasons of Advent, Christmas, Lent, Pascha, Pentecost, all train us in the life rhythms of the salvation history that transcends our mortal time and space.

Even each day of the week has its special dedication, I enthused to my colleague on the other end of the phone. Sunday, for example, celebrates the Resurrection, as can be seen from the Scripture readings and hymns in Matins. "We Orthodox never lose sight of the Resurrection," I said.

"And what does the Resurrection mean to you, then?" my friend asked.

That one was hard to answer, because the answer is so large.

Orthodox Christianity is an historical religion; we do not live our lives based on myths, however powerful and beautiful. Or perhaps I should say we follow the True Myth, the Story that is bigger than our here and now, and yet has in fact invaded the here and now of human history. We believe that the man called Jesus was none other than God Incarnate, second Person of the Holy Trinity, and we believe He rose from the dead, physically and spiritually. He was not merely resuscitated, like a cardiac patient, nor did His soul or spirit appear like some sort of ghost, but His whole Person entered the reality of death, conquered it, and rose again in transfigured, divine power.

So what does that mean for us? It means we too are promised a resurrection. It means there is no need to fear death. Yet this is something it generally takes a lifetime to get our minds around. The martyrs, and those who suffer terminal illness at a young age, often seem to learn it quickly. It is precisely from their example of joy in the face of the last enemy that we too begin to learn what the Resurrection means.

We also learn from the faithful Fathers who gave us the liturgical celebrations. Have you noticed how the festal hymns often refer to historical events as present action? Even the Paschal greeting is "Christ is Risen! Indeed He is Risen" and not "Christ rose from the dead once upon a time, or about two thousand years ago." Every Sunday at Matins we sing, "Having beheld the Resurrection of Christ, let us worship the Holy Lord Jesus . . ." as if we ourselves had been present in the garden that first Easter, and as if indeed that day were today

Is this all just mental gymnastics, or a rather elaborate role-playing game, with sessions held every Sunday and feast-day? A non-believer might well think so, and even a Christian who does not have the Orthodox understanding of what the world is like might agree.

But to the Orthodox, life is sacramental. It is never only what it appears on the surface to be, but much more. The liturgical worship of the Church, and especially the Eucharist, is sacrament par excellence; but that sacramental view also runs through the most everyday and even seemingly trivial details of our lives.

At the Paschal Liturgy we sing, "As many as have been baptized into Christ have put on Christ! Alleluia!"

Baptism, traditionally performed at Pascha, is the entry into a new life, a new life won for us by the Resurrection. The image of putting on Christ as a garment tells us He is both the protection and the glory of the baptized. To walk through life with Christ as a garment is to know that nothing is ordinary, nothing inconsequential, and nothing too fearful or burdensome to face.

I only made a few of these remarks, brief and tentative, to my fellow writer, and afterward thought deeper and in more detail. But in the sea of the true depth and richness of Pascha, these thoughts are mere grains of sand; the many wonderful writings of the Church Fathers, little more.

We read through the lectionary Sunday by Sunday, appropriating what little our human minds can begin to comprehend about the Resurrection, and celebrate the Paschal Feast with a joy that is but a faint echo of what we will know in the age to come. What does it mean? Everything, and the only thing, worth understanding; and like those disciples who accompanied Him on the road to Emmaus (Luke 24:13-35), we have a sense of being let in on a secret so great we scarcely dare to speak of it, our hearts burning with anticipation.

By Donna Farley, from "Seasons of Grace - Reflections of the Orthodox Church Year" (Conciliar Press, Ben Lomond, California), 2002. ISBN 1-888212-50-0

A Time of Miracles

The days between Pascha and the Ascension are a very special time of the year, just as Great Lent is. For the Apostles - and for us as well - these are days of walking with the risen Christ. The labour of Lent is over, and just as after birthgiving, now there is a very precious time of new life. In the Apostles' day, the fear of death and all its horrors had been taken away, leaving a time of incredible joy. The Apostles never knew when Jesus was going to come among them. Not knowing what else to do, they had gone back to the work they knew before meeting Christ. But there He was, after a night with no worldly catch, waiting on the shore with breakfast and a new mission for them: to be fishers of men. Each year for us too, Lent is a time to give up our sins, passions, jealousies, whatever holds us down. Now we must take care not to reach for those old burdens, but to take up the new life and joy in Christ that this year will bring. The Church, as a good mother, helps us with this.

In the appointed readings following Pascha, the Church has woven together events and miracles so as to give us

a time of walking in the Kingdom with the risen Lord, glimpsing the reality of the life to come. It is the joyous casting away of all doubt:

Throughout the whole period between the Resurrection and the Ascension, God's providence was at work to instill this one lesson into the hearts of the Disciples, to set this one truth before their eyes, that our Lord Jesus Christ, who was truly born, truly suffered and truly died, should be recognized as truly risen from the dead (St. Leo the Great, Synaxarion of the Lenten Triodion & Pentecostarion, HDM Press, p. 214).

However, it is not a "happy-go-lucky" time. Throughout the daily readings from St. John's Gospel, we see the Pharisees and Jews increasingly angry with Jesus. He is destroying life as they think it should be. So too we must be on guard and not let the world steal our Resurrection joy, not return to dull, old life-as-normal but let the grace of the Resurrection permeate our lives, working miracles for us. Let us look at the Sundays following Pascha to see what it is the Church wants to teach us about how to do this.

The first, **Thomas Sunday**, teaches us about Christ's patience with our unbelief. "The Lord endured the disbelief of Thomas and showed him His side" ("Lord, I call"). We also learn how to make our unbelief salvific: during times of trial, weakness or doubt we should wait with the Church - which Thomas at first failed to do - staying in that upper room that is the Christian community. We do not try to pretend that all is well, but keep our eyes steadily gazing upon our Resurrected Lord and awaiting His will. Thomas, in finally learning this lesson "has woven a crown for himself with his faithful doubt....For by his doubts he ... showed (Christ's) indisputable resurrection to all nations. Through his disbelief, he has led all to faith" (Thomas Sunday Canon, Ode 7).

The next Sunday commemorates **Saints Joseph and Nicodemos, and the Myrrh-bearing Women**. These were the ones who witnessed to Christ's burial and to His Resurrection. They teach us to hope even in the face of what appear to be insurmountable obstacles - after all, when the women went to the tomb early in the morning, they did not even know how they were going to get into it in order to anoint Christ's body! They put their entire lives at risk: if the guards did not kill them, the Pharisees were certain to throw them out of the temple. Their courage was truly an act of love, showing us how to love the Lord with fervent hearts, seeking Him fearlessly, in spite of the world's clamour. For their faithfulness, they were first granted to see an angel who announced the Resurrection to them before anyone else, and then they saw the Resurrected Lord Himself.

The **Healing of the Paralytic** comes next. Jesus first shows us that He will meet us wherever we are, entering into our misery. Then He asks the paralytic a question that we also can profitably consider during this time of miracles. "Do you want to be healed?" (Jn. 5:6) It seems to be a ridiculous question, but in actuality many do not want to be healed because it is likely to mean change, increased responsibility, perhaps even a new and different cross. We see the patience of Jesus yet again, as He, knowing our weaknesses, waits for our permission to heal us.

The **Samaritan Woman** is the following Sunday, and is another example of Christ initiating a conversation that will lead to healing. We see once more His patience with us, as well as His gentleness. One small step at a time, He leads the Samaritan woman to understanding and repentance.

Jesus met the Samaritan woman by Jacob's Well! He wraps the earth in clouds, yet He asks for water from her. O Wonder! He Who rides on the cherubim speaks with an adulterous woman. He Who suspended the earth on the waters, asks for a drink. He Who causes the lake and springs to overflow is weary with thirst. Truly He desires to set the woman free from the enemy's snares. He drowns her sins in the waters of life, for He alone is the compassionate Lover of man! ("Lord, I Call," Fifth Thursday)

The last Sunday in this cycle is the **Healing of the Blind Man**. By making the clay to put on the man's eyes, Jesus showed that He is the very One Who, from the beginning, took clay and formed man. Knowing this gives us great boldness to call on Him in affliction. If Christ can give the blind man eyes, something he never had at all, what can He not do for us? The new eyes were just half of the miracle: understanding what he saw was the other half. Jesus tells us, "I am the Light of the world, he who follows Me will not walk in darkness but will have the light of life" (Jn. 8:12).

During this time of Paschal joy, may we make this prayer from the service for Thomas Sunday our own: "O Christ Who, being God, arose from the tomb, we see You not with our eyes, but with the fervent faith in our hearts, and we magnify You in song" (Thomas Sunday Canon ode 9).

From "Life Transfigured", A Journal of Orthodox Nuns at The Orthodox Monastery of the Transfiguration, Ellwood City, Pennsylvania

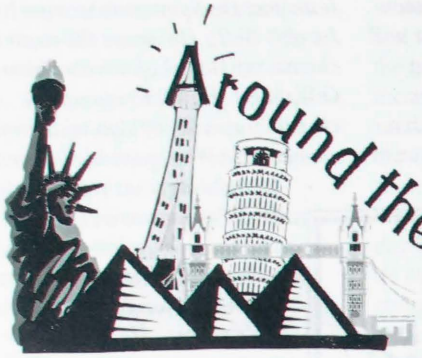

210 років з дня появи ЕНЕЇДИ І. Котляревського

Іван Котляревський, автор знаменитої "Енеїди" і вічномолодої "Наталки Полтавки", народився 29-го серпня 1769 року в місті Полтаві.

Дід його був дияконом, батько Петро (дворянин), служив при Полтавському земстві. Читати й писати навчвся Іван Котлярвський від місцевого дяка.

Десятилітнім хлопцем поступив на службу "в штат бившей новороссійськой канцелярії" і 1780 року іменований підканцеляристом, 1781 р. канцеляристом, а 1783 р. губернським реєстратором. У 1783 р. поступив учитися до Словенської духовної семінарії у Полтаві, котру закінчив 1789 р. двадцятилітнім юнаком. Після закінчення семінарії пішов учителювати на село, як домашній учитель по панських-поміщицьких дворах.

Там пізнав не тільки тодішнє панське, але й селянське життя. Бував на вечерницях, прослухав багато пісень, казок, оповідань і приказок народніх, добре придивився до звичаїв та традицій простонароддя. Народню мову вивчив так, як мало котрий з українських письменників. Цих кілька літ учителювання на селі дало йому основу до його нечисленних, але щиро народніх і справжнім демократизмом навіяних творів.

Так минули його молоді літа. Припадають вони на дуже сумний і дуже важкий період української історії. Скасування гетьманщини 1964 р., зруйнування Січі 1775 р., не байдуже було Котляревському, як 1783 р. було знесено козацькі полки, а поставлено на їх місце російську військову організацію. Через два роки пізніше появилася славна "калованая грамота дворянству", котра зовсім закріпостила українське хліборобське населення. Котляревський, як бистрий і доволі освічений чоловік, розумів, що в історії його рідного народу відбувається у формі тим більше небажаній, що розколював народ на двоє на упривілейованих панів і на позбавлених усякого права селян.

Українські пани, здебільшого колишні старшини козацькі, кинулися горнути якнайбільше землі і душ до себе, не зважаючи який гріх і яку відповідальність перед судом історії беруть вони на себе. Оцей процес грабування українського народу різними способами знайшов відгук у літературних творах Котляревського, бо Котляревський всією душею стояв не тільки на етнографічнім, але й на політичнім українськім грунті, схиляючись до цих демократично-моральних принципів, які проголошував український філософ Г. Сковорода.

Писати почав Іван Котлряревський ще будучи в семінарії. Вже тоді прозивали його "рифмачем". Прочитавши травестію Осипова, а може й Скаррона, він перебуаючи на селі, як домашній учитель, став працювати над своєю "Енеїдою".

У 1798 р. поступив до війська як кадет, а в 1798 р. був іменований прапорщиком. Того ж незабутнього 1796 року появилися друком три частини його славної "Енеїди".

Це епохальний твір в історії українського письменства. Книжка "Енеїда" була друкована на досить лихім, сірявім папері. Зі зверхнього вигляду цього першого видання "Енеїди" неможливо було предбачити який великий успіх і яке величезне значення матиме вона не тільки для українського письменства, але й для відродження України. Це перше видання мало свою історію. Воно появилося в світ без відома і без дозволу автора.

Багатий конотопський "дворянин", походив із старого козацького роду, Максим Парпура, в той час служив у Петербурзі. Він був освічений і сам працював на літературному полі, тож

зважився на рішучий крок (не для матеріяльної вигоди) видати "Енеїду". М. Парпура був меценатом, записав біля 100,000 рублів на українські добродійні цілі. Він зрозумів, яке значення може мати друкована "Енеїда", котра досі і ходила у відписах і котру легко могла стрінути та сама судьба, що стрінула не один недрукований твір.

Чому Парпура не попрохав дозволу в автора на видання "Енеїди" невідомо. Невідомо лиш, що Котляревський служив тоді прапорщиком у Сіверському полку, про що Парпура міг і не знати. Поміж людьми ходили тоді слухи, що автор перелицьовної "Енеїди" запропастився. Це могло спонукати Парпуру до оголошення друком "Енеїди" без дозволу автора.

Нині з пошаною і вдякою згадується ім'я Максима Парпури, бо не знати, чи сам Котляревський був би зважився і спромігся тоді на видання цього дорогоцінного твору. Так 1798 р. був покладений Максимом Парпурою камінь під будинок відродженої української літератури.

Сам Котляревський був невдоволений вчинком Парпури і цьому невдоволення дав досить різкий вислів у своїм власнім виданню "Енеїди", де Парпура вкинений поміж грішників мучиться тяжко за те, що "натуру мав він дуже бридку, кривив душою для прибутку, чужеє отдавав в печать, без сорома, без Бога бувши, і восьму заповідь забувши, чужим пустився промишлять". Після видання Парпурою цього невмирущого твору, Котляревський дальше працював над своєю "Енеїдою". Поправив і переробив ті три частини, що видані були Папурою першим виданням 1798 р. і другим виданням 1808 р. в Петербурзі. Вже в 1809 році видрукував своє власне, цебто, з черги видання також у Петербурзі.

Це видання було не тільки справлене й доповнене, але й багато краще від попередніх двох. Була там передмова, в якій Котляревський заповідав п'яту частину "Енеїди", якщо це видання принесе задоволення читачам.

Він справді написав і то не тільки п'яту, але ще шосту частину та вони появилися друком лише по смерті автора, в Харкові 1842 року. Це четверте з черги видання "Енеїди" було видано повністю в шести частинах.

Тарас Шевченко високо оцінив Івана Котляревського і зготовив йому найтривкіший пам'ятник своїм віршем "На вічну пам'ять Котляревському", котрий кінчається словами:

"Будеш батьку панувати,
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть!"

Тарас Шевченко своєю віщою інтуїцією зрозумів значення Івана Котляревського для відродження українського народу, зрозумів вартість "Енеїди", в котрій Котляревьский "переніс усю козацьку славу" в мові не чужій, а своїй, народній, в нашу українську хату. Інтуїцію Шевченка закріпили своїми історично-критичними дослідами багато вчених. Вони високо поставили Котляревського як письменника і як людину, а його "Енеїду" вважають твором епохальним.

Хотілось би, щоб в цей ювілейний рік "Енеїди" над нашою зруйнованою і ограбованою країною, повною смутку й туги залунав знову щирий український сміх батька української літератури, Івана Котляревського. Щоб залунав його творчий сміх, той, що рани гоїть, що стурбованим душам розвагу приносить, що в наболілі серця нове бажання і нове завзяття вливає для допомоги у відродженні нашої страдниці України.

Зінаїда Маєвська, Торонто

210th Anniversary of Ivan Kotliarevsky's *ENEIDA*

Excerpts, translated by C. H. Andrusyshen & Watson Kirkconnell

This translation appears in the anthology, "The Ukrainian Poets 1189–1962", published for the Ukrainian Canadian Committee by the University of Toronto Press in Toronto in 1963.

Ivan Kotliarevsky (1769-1838), poet and playwright, is often called the "founder" of modern Ukrainian literature. After studying at the Poltava Theological Seminary (1780–9), he worked as a tutor at rural gentry estates, where he became acquainted with folk life and the peasant vernacular, and then served in the Russian army (1796–1808). In 1810 he became the trustee of an institution for the education of children of impoverished nobles. In 1812 he organized a Cossack cavalry regiment to fight Napoleon and served in it as a major. He helped stage theatrical productions at the Poltava governor-general's residence and was the artistic director of the Poltava Theater (1812–21). From 1827 to 1835 he directed several philanthropic agencies.

Kotliarevsky's greatest literary work is his travesty of Virgil's Aeneid, Eneïda, which he began writing in 1794. Publication of its first three parts in St Petersburg in 1798 was funded by M. Parpura. Part four appeared in 1809. Kotliarevsky finished parts five and six around 1820, but the first full edition of the work (with a glossary) was published only after his death, in Kharkiv in 1842.

I

Aeneas was a lively fellow,
Lusty as any Cossack blade,
In every kind of mischief mellow,
The staunchest tramp to ply his trade.
But when the Greeks, with all their trouble,
Had burned down Troy and left it rubble,
Taking a knapsack, off he wheels,
Together with some reckless puffins—
Singed lads, who looked like ragamuffins—
And to old Troy he showed his heels.

He built in haste a tew big dories
And launched them on the dark blue sea.
Filled to the brim with Trojan tories,
And sailed off blind and hastily.
But wicked Juno, spiteful hussy,
Came cackling like a pullet fussy:
Dark hatred smouldered in her mind!
For some time now her wish most evil
Had been to send him to the devil
Till not a smell was left behind.

She loathed Aeneas like a leper,
He irked her like unpleasant flavours,
More bitter than a dose of pepper
Because he never sought her favours.
But most of all the man she hated
Because his birth from Troy he dated,
And claimed fair Venus as his ma,
And since his Uncle Paris, judging
Divinest beauty, gave ungrudging
The apple to fair Venus' paw.

From heaven fair Juno looked in dudgeon
At Pan Aeneas and his crew—
From Hebe, whispering curmudgeon,
Had come the word, and fear she knew.
She hitched a peacock to her sleigh,
Under her kerchief hid away
The braids of her untidy hair;
Put on her skirt and corset straight;
Set bread and salt upon a plate;
And buzzed to Aeolus through the air.

"Hello, dear kinsman, God of Breezes!"—
She enters and disturbs his rest.—
"How are you doing, lad?" she wheezes.
"Are you expecting any guest?"
She sets the bread and salt before
Old Aeolus, so grim and hoar,
And seats herself upon a bench.
"Old friend of mine, do me a favour,"
She teases with a plaintive quaver,
"And make that dog Aeneas blench!

"His name as knave could not be stronger,
As madcap and as cutthroat too,
If he is left in freedom longer,
His deeds mankind are sure to rue.
Heap on him then some great disaster,
And let the rogues who call him master
Be drowned with him in death assured.
A dark-eyed beauty, sweet and active,
Delicious, shapely and attractive,
Is your reward, I pledge my word!"

"My gracious! Had I known this sooner!"
Said Aeolus, and starts to grieve.
"For beauty I'm an eager swooner,
But all my winds are now on leave:
For Boreas a drunk is shedding,
Notus has gone to see a wedding,
While Zephyrus, the seasoned rake,
Is dallying with some fair maiden;
Eurus with common toil is laden;
What can I do, for heaven's sake?

"But since it is for you, I vow
To slap Aeneas down to hell;
I shall delay no longer now
But knock him for a fare-you-well.
Good-bye, old girl, and mindful be
Of your almighty vow to me.
If you forget, don't come again!
You needn't hope to lie or wheedle
Or give this poor old guy the needle—
You'll get the bum's rush for your pain."

Now Dido was in such great sorrow
All day she neither drank nor ate,
No peace at all she sought to borrow
But wept and bellowed at her fate.
She beat about like one possessed,
Or stood with panic in her breast
And bit her dainty finger-nails.
At last she sank down in constraint
For the poor lady feels so faint
That every sorry muscle fails.

She called her sister to console her
And told her of her passion's smart
Through foul Aeneas, quick to roll her.
And somewhat thus relieved her heart.
"Annie, my dear, my precious darling,
Save me from passions that come
snarling!
My hapless life must end its span!
For by Aeneas I'm forsaken
Like any wretch some rake has taken...
He is a serpent, not a man.

"My heart is utterly unable
To cause me to forget our love.
Where can I flee this life unstable?
Only the grave my peace can prove.
For him I've lost my heart and station,
Neglected friends and reputation,
Ye gods! for him forgotten you!
Where can I find a drowsy potion
To rid my soul of its emotion
And for a while its woes undo?

"On earth no voice of peace is hearkened,
Yet from my eyes no teardrops flow;
For me the sun's fair light is darkened;
Apart from him no light I know.
Ah, Cupid, impish brat of anguish,
Take pleasure now to see me languish—
Would you had died and saved
these aches!
Take heed, all housewives trim and
smart,
All wenchers have Aeneas' heart—
The devil seize all perjured rakes!"

Thus Dido, racked with pain uncanny,
Poured out her grief and cursed her fate
And all the aid of Sister Annie
Could not her suffering abate,
Though with Queen Dido grieved
her sister
And patted her and gently kissed her
And to a storm of sobs gave vent.
Then Dido hushed, and to deceive her
Asked Annie suddenly to leave her
To sorrow to her heart's content.

Long did she grieve, then sought
her palace,
Lay on her bed and sighed full sore;
Then in a mood beyond all malice
She leaped down nimbly to the floor.
Picking up flints from by the stove
And wads of tow, she softly strove
Into her garden plot to creep.
That season of the night she found
When it was peaceful all around
And all good Christians were asleep.

A pile of reeds for winter kindling
Was heaped up near the garden wall,—
Why were they hoarded there, und-
windling?
The steppe-lands had no wood at all.
The reed-pile met her eye discerning,
All powder-dry and ripe for burning,
For it was meant to start the fire.
With steel and flint and tow she set
A spark beneath, its flame to whet
And spread into a blazing pyre.

She stripped herself of all her clothing
(When she had thus achieved her aims);
Then pitched them in the blaze with
loathing
And stretched herself amid the flames.
The conflagration blazed around her
And in the ash no inquest found her—
She vanished into fumes and smoke.
She loved Aeneas so, that she
Could die in flaming agony;
Her soul in Limbo's shades awoke.

Поезія Poetry

Baba's Garden

Mary (Hrenchuk) Pankiw, Winnipeg

Baba's garden is fertile, long and wide
Where she weeds and hoes with daily pride
Where wild canaries and humming birds wing
Brightening her day with the songs they sing.

Baba's garden is always the topic of conversation
The progress of plants describes with joy and elation
Comparing the time when the seeds were first sown
To the present day and the height they've grown.

Baba begins and ends each day with prayer
Crossing herself three times with reverent flair
Reciting Ukrainian words that through centuries sing
Filling her heart with the peace they bring.

Baba's garden resounds with songs from the distant past
Making her toil in the soil fly joyfully fast
Parasols of dill, red poppies and wild sunflowers sway
As Baba sings her haunting folk songs each day.

Baba's repertoire is endless, varied and long
Welcoming each day with rhythmic melodious song
She sings of weddings, humour and dances fast
Of unrequited love, Cossacks, and cradle songs past.

Kalyna, the high bush cranberry, about which Baba sings
Picking each red acid berry that to the branch clings
Reminding Baba of cordials, jams and jellies made
From family and friends receiving many an accolade.

Fitting butterflies and buzzing bees visit each day
Dragonflies and ladybugs fly in and out and away
Frogs and toads hiding under leafy plants hop out
Silently sitting speechless when Baba sings and moves about.

Nearby horseradish, caraway, chamomile and mint grow
Nodding to Baba as she slowly walks to and from
Hollyhocks, marigolds, periwinkle and myrtle not to be outdone
Parade their colourful blossoms under the golden sun.

The raspberry plants stand stately and tall
Welcoming the rain with thunder's loud and clapping call
The plump jeweled fruit tempting, juicy and red
Attracts feathered friends for their daily bread.

Sometimes Baba sings with tears in her eyes
Realizing how swiftly her time on earth flies
Her dear ones of family and friends departed and gone
Will she ever get her endless work finished and done?

Baba thinks of days humming with activity and sound
When her growing children were still running around
She remembers oak barrels filled with sauerkraut to the top
And crocks of cold water dills after a good cucumber crop.

Baba believes no one should starve and nothing should waste
In her younger years she rose at dawn and worked with haste
Her panty held raspberry, chokecherry and Saskatoon wine
Guests complimented her whenever they came to dine.

Baba's garden boasts of varied vegetables for daily fare
Enough to attract and tempt a passing deer or hungry hare
Baba always insists there is enough for all to eat
As she makes borsch from the ruby-red beet.

Produce from Baba's garden a journey into her kitchen takes
Her days are busy and full with the dishes she makes
The vegetables have a destined role to fulfill and perform
Baba's wrinkled hands respond creatively to shape and form.

Baba takes one day off from her garden for a rest
To church she goes attired in her Sunday best
Joining her friends in song and praise in the choir
Her soul and spirit uplifted before the icons ablaze with fire.

Baba's days are getting shorter in her garden under the sun
Life is fleeting with each day moving swiftly on the run
Baba is grateful for the rich full life she has led
Giving thanks and blessing her garden before going to bed.

Великодні Вірші

Крім "волочебних" поздоровних пісень, на другий день свят виголошувалися спеціальні великодні вірші. Вірші виголошували здебільшого діти, переважно хлопчики, перед хрещеним батьком, матір'ю, дідом, бабою або іншоюріднею. Ось приклад такого вірша з Херсонщини:

Христос воскрес, не сам я знес,
А сам з собою душу покою.
Прийшов Христос великі муки,
Взяли Його під Божі руки,
Його мати стояла, такі слова звіщала:
"Ой, синочку, мій ясний,
Перед тобою світ красний,
Як будеш ти воскресат,
Будуть перед тобою янголи літати,
З святим Воскресінням поздоровляти.

За таке поздоровлення діти діставали від господині крашанку, а від господаря гроші.

На Слобожанщині діти "віршували" так:

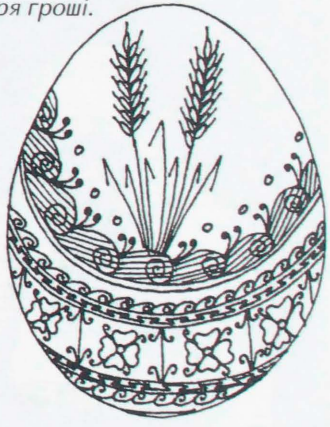

Христос воскрес із мертвих,
Сонце святиться,
Ісус Христос на світ родиться.
Божа мати на камені стояла,
Криваві сльози проливала:
Пилате, Пилате!
Як нам Христове тіло зняти,
На престол положити,
Плащаницею укрити?
Там пташки літали,
Весело співали,
Ісуса Христа звеселяли.

І ми будем співати,
Ісуса Христа звеселяти.
Там громи гриміли,
Додолу упали.
Підіть, діти, підніміте,
Красним яєчком обдаріте.
Поки новний світ настане,
Земля потрясеться,
Камінь розпадеться,
До гроба не мався, -
Камінь розпався,
Христос воскрес із мертвих!

Із книжки
"Звичаї українського народу",
Олекса Воропай

Nikoly and Domka Antonishzka

Grandparents of Helen MacPherson, Burlington ON

Enclosed is a donation of $100 to commemorate the 100th anniversary of the arrival of my grandparents Nikoly and Domka Antonishzka, my mother Wasylka, her sister Jelena, and brother Petro. They sailed from Hamburg, Germany on March 9, 1909, on board the SS Prinz Oskar, arriving in St. Johns, New Brunswick on April 19, 1909. From there, they travelled by train to Tolstoi, Manitoba, where their sons William and John had emigrated earlier and established a homestead. They worked and lived on the farm all their remaining years, and their remains are buried in the cemetery at St. Michael's Church in Gardenton, Manitoba.

Many of their descendants are scattered over Western Canada and the United States. I am proud to be one of those descendants who celebrate their memory.

Mrs. Helen MacPherson
Burlington, Ontario

Oh! Can you leave your native land?
A Canadian song

from "Roughing it in the Bush"
by Susanna Moodie
(1803-1884)

Oh! can you leave your native land
An exile's bride to be;
Your mother's home, and cheerful hearth,
To tempt the main with me;
Across the wide and stormy sea
To trace our foaming track,
And know the wave that bears us on
Will ne'er convey us back ?
And can you in Canadian woods
With me the harvest bind,
Nor feel one lingering, sad regret
For all you leave behind?
Can those dear hands, unused to toil,
The woodman's wants supply,
Nor shrink beneath the chilly blast
When wintry storms are nigh?

Amid the shades of forests dark,
Our loved isle will appear
An Eden, whose delicious bloom
Will make the wild more drear.
And you in solitude will weep
O'er scenes beloved in vain,
And pine away your life to view
Once more your native plain.

Then pause dear girl! ere those fond lips
Your wanderer's fate decide;
My spirit spurns the selfish wish–
You must not be my bride.
But oh, that smile–those tearful eyes,
My firmer purpose move–
Our hearts are one, and we will dare
All perils thus to love !

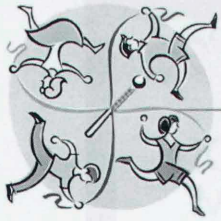

For Our Children
Нашим Дітям

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Музика Є.Вавринюка
Форт.супр.С.Яременка

Помірно

Хрис - тос вос-крес, Хрис-тос вос-крес, Хрис-тос вос-

крес із мерт - вих, смер - тю смерть по-до - лав, і

тим, що у гро-бах жит-тя да - ру-вав.

Mohyla
LANGUAGE & CULTURAL IMMERSION SUMMER PROGRAM
Могила
Мовно-Культурна Літня Програма

June 29th - August 3rd

Held at St. Petro Mohyla Institute, this five week Ukrainian immersion program offers:

- A highschool language credit for Ukrainian 10, 20, and 30
- Instruction in song, dance and instrumental music
- A unique total immersion atmosphere
- Travel opportunitites and concerts outside of Saskatoon
- Conversational hour on topics including: Ukrainian history, contemporary Ukraine, Ukrainian folk and pop music
- Preparing and eating traditional Ukrainian dishes
- Production and performance of a final concert

Cost:
- Tuition includes: food & lodging, travel, instruction, craft supplies, special activities, and picture CD.
- $1160 per student (incl. $30 admin fee)
- $50 discount if application received before May 15th, 2009
- First 15 Saskatchewan residents registered eligible for a $200 bursary provided by TYC/UOMA "Steppe" club - Saskatoon, upon completion of the program

UKRAINIAN CANADIAN CONGRESS
Saskatchewan Provincial Council

Saskatchewan LOTTERIES

Mohyla Institute
1240 Temperance St.
Saskatoon, Sk
S7N 0P1

For applications, contact St. Petro Mohyla Institute
www.mohyla.ca

email: mohyla@sasktel.net
tel: (306) - 653 - 1944
fax: (306) - 653 - 1902

Громадська Хроніка

Community Events

TYC/USRA National holds its Third Symposium

A theme for a symposium of 'Gender, Sexuality and Family Life - the Challenges of Living a Holy Life in Today's World' would undoubtedly generate mixed reactions within our Ukrainian Orthodox community. That notwithstanding, the TYC/USRA National Executive was of the opinion that these issues of gender, sexuality and family life are far too important to be discussed and understood in a peripheral manner especially within the context of our Ukrainian Orthodox faith. Consequently the National Executive, with the help of the Edmonton TYC Branch, organized and held its third symposium on March 6 - 8, 2009 at St. John's Cultural Centre addressing specifically the above issues.

The symposium was held in the spacious main hall of St John's Cultural Centre while the reception and meals were in the solarium. The atmosphere was pleasant and the food delicious. The cost of both the facilities and meals were absorbed by the Edmonton TYC Branch for which the National TYC Executive is sincerely appreciative.

At the conclusion of the symposium, the vast majority of the fifty plus participants, from both the laity and clergy, thought that the symposium was an unqualified success. Participants felt that they had gained a far better understanding of how our Orthodox church views the matters of gender, sexuality and family life. Many felt that the presentations at the Symposium and the accompanying discussions helped immensely in moving their understanding from something we shun or feel awkward to talk about to where we can have a spiritually positive and healthy discussion.

The main Symposium presenters were Rev. Fr Andrew Moore, pastor at St Thomas the Apostle Orthodox Church in Springfield, Missouri; Dr. Valerie Karras, Assistant Professor of Church History, Perkins School of Theology, Southern Methodist University; V. Rev Archpriest Roman Bozyk, Dean of Theology and Acting Principal of St Andrew's College in Winnipeg; and Dr. Peter Kondra, consultant for the Ministry of Education of Ontario. In addition to the presenters, each session had a discussant, facilitators for a panel discussion and a wrap-up session. To view a copy of the program, please visit the USRL/CYC website at www.usrl-cyc.org.

Dr. Valerie Karras

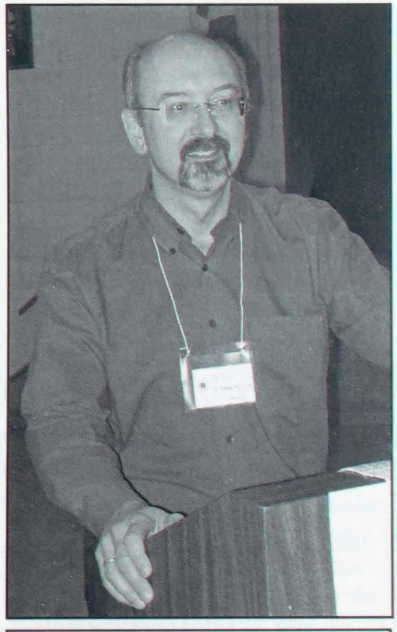

Dr. Peter Kondra

Rev. Fr. Moore's two presentations were: a) The Basis of What constitutes a Holy Personal and Family Life and b) How Theology Informs/Transforms the Culture. Dr. Valerie Karras spoke

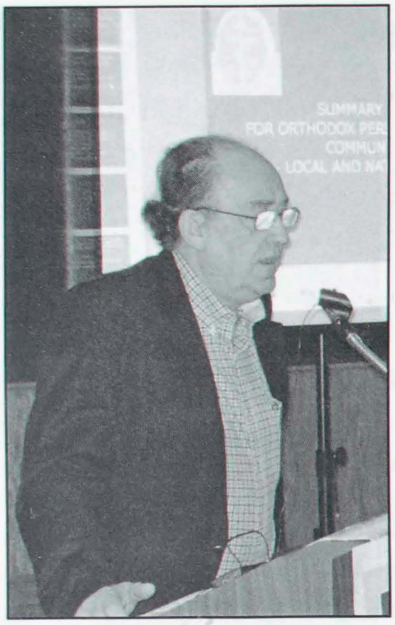

Yars Lozowchuk

on the subject of Life in the First Christian Centuries. Fr. Roman Bozyk addressed the subject of 'How the Christian Gospel Changed the views on the Behavior Relating to Gender, Sexuality and family Life of Kyivan - Rus. Dr Peter Kondra spoke to the matter of 'The Current Challenges to Living a Holy Personal and Family Life'.

Fr. Andrew Moore reviewed a number of themes in his presentations including the theology of the Trinity and Incarnation, purpose of human existence and sexuality, the impact of images - both true and false with specific reference to issues such as the Orthodox Theology on marriage and practical questions of sexuality outside of marriage. A major lesson from Fr. Andrew included the fallacy of modern day thinking that removes theology from the consideration of the individual and sexuality. In particular, he emphasized the importance of a true understanding of love and the ability to both give and to receive.

Dr. Valerie Karras undertook a historic consideration of sex and gender starting with pre-Christian views on sexuality and family life. She led the Symposium through an overview of Biblical references and teachings of the Fathers of the Church that guide our current understanding of distinction between sex and gender, the image of Man and growing into God's likeness. Her presentation drew in particular on the teachings of St. John Chrysostom and St. Gregory of Nyssa on an understanding of sex and gender in the context of fellowship and communion and what God intends for humanity.

Fr. Roman Bozyk commented on a Ukrainian Orthodox understanding of the topic beginning with the influence of Christianity on morality and life in Kyivan-Rus. The theme of giving and receiving resurfaced in the instructions of Volodymyr Monomakh to his children where Monomakh emphasizes the road to salvation through service to others in the broadest meaning of the word. Fr. Roman also noted Metropolitan Ilarion (Ohienko) writings on the positive understanding of family and various gradations of commitment that can be found in marriage relationships.

Dr. Peter Kondra provided a practical but nonetheless holistic consideration of the Symposium questions as viewed by an Orthodox psychiatrist. He began with an examination of the context of an Orthodox believer - sin, virtue, stages of Christian life with particular reference to St. Theophan the Recluse. He continued on to an examination of a range of modern scientific publications on human sexuality. Dr. Kondra concluded with observations on the dilemma posed by current societal responses to sexual deviation, the power of gay politics and challenges to modern day Orthodox believers.

The formal presentations were followed by a panel who shared their personal views on the lessons Learned for Orthodox Personal, Family and Community Life. The panel was moderated by Dr. Roman Yereniuk with the panelists of Fr. Mykola Sawchenko , Dr. Sandy Sawchuk, Andrij Krochak and Gerald Luciuk. The concluding session was an interactive (with the audience) presentation by Emil Yereniuk and Gerald Luciuk on 'From Lessons to Action - So What do we do Now?' A much deserved thanks goes to the organizing committee under the chairmanship of Yars Lozowchuk.

Doing the entire weekend the attendees were given the opportunity to raise numerous questions following each presentation. This they did with good insight, sincerity and at times humor. The question sessions added considerably to the understanding of the particular topic being discussed and helped create an open and non-threatening atmosphere.

All of the presentation and discussions were video taped by staff from the University of Alberta. The plan is to have the videos edited and ready for duplication and distribution in about two months. At this time there is a Power Point Presentation (PPP) available of the closing sessions. This can be viewed by visiting the CYC/USRL website at www.usrl-cyc.org For more information on how to access the videos and PPP please contact the Symposium Chair Yars Lozowchuk (whh@sasktel.net), the President Dr. Tony Harras (harras@sasktel.net), the Treasurer Wayne Hydeman (w.hydeman@sasktel.net) or the Secretary Dr. Edward Klopoushak (edklop@sasktel.net).

СФУЖО Інформації

Кампанія СИНЬОГО СЕРЦЯ - протидії торгівлі людьми

Інформуючи про кампанію Генерального Секретаря Організації Об'єднаних Націй під закликом: "З'єднання, щоб спинити навальність проти жінок", Екзекутивний Директор УНОДС - Пан Коста закликає людей цілого світу долучитися до кампанії Синього серця - протидії торгівлі людьми, для того, "...щоб закінчити їх поневолення і досягнути рівноправності жінок".

Носячи значок "Синє серце", кожен і кожна із нас може поширити інформацію про ганебну справу торгівлі людьми. Закликаємо всі наші Складові Організації таким чином включитися до кампанії ООН протидії цього злочину.

Синє серце представляє смуток жертв торгівлі людьми і рівночасно пригадує нам про холодне серце тих, які торгують людьми. Організація Об'єднаних Націй, використовуючи синій колір, демонструє зобов'язання боротьби проти торгівлі людьми, боротьби проти цієї нелюдської гідності.

СФУЖО працює над проектом акції "Синього серденька". Детальні інформації та зразки подамо найближчим часом.

Організації Об'єднаних Націй (ООН)

Нам приємно повідомити, що Комісія СФУЖО при ООН під головуванням Надії Шмігель проробила велику працю і заслуговує на щиру подяку і велике признання. Дякуємо Мокі Кокоріс за участь в Конференції 5-7 DPI/NGO, на тему Зміна клімату і його вплив на нас". Її праця була належно оцінена, визнана Віце-Генеральним секретарем ООН Kiyoska Akasaka і має бути подана до Генерального секретаря ООН Van KiMoon. СФУЖО щиро дякує Пані Шмігель, Пані Кокоріс і всім членам Комісії СФУЖО до ООН за їх працю та репрезентацію Світової Федерації Українських Жіночих Організацій до Організації Об'єднаних Націй.

Важні дати з історії України

В цьому році українське суспільство відзначатиме такі пам'ятні дати з історії України:

- 90-ліття Дня Соборности України;

- 70-річчя проголошення Карпатської України;

- 100-річчя народженнята 50-річчя вбивства голови проводу ОУН Степана Бандери;

- 350-річчя Конотопської битви та 300-річчя Полтавської битви.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $25 or $30 a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Прес-служба Посольства України в Канаді
Press Office of the Embassy of Ukraine in Canada
Division de la Presse d'Ambassade d'Ukraine au Canada

21 березня 2009 року
№14

Запрошення до Міжнародного дитячого центру «Артек»

У листопаді 2008 року під час свого візиту до Канади дружина Президента України, Голова наглядової Ради Міжнародного благодійного фонду «Україна 3000» пані Катерина Ющенко передала запрошення від української сторони українським дітям та молоді Канади ДО СПІВРОБІТНИЦТВА. Пані Катерина Ющенко, зокрема, запросила їх **приїхати в Україну до Міжнародного дитячого центру «Артек»** та взяти участь у різноманітних, в першу чергу національних та патріотичних програмах.

Канадська делегація в «Артеку», літо 2008 року

Канадська делегація в «Артеку», літо 2008 року

Канадська делегація в «Артеку», літо 2008 року

Канадська делегація в «Артеку», літо 2008 року

Програма для дітей

В «Артеку» можуть **відпочивати діти** віком від 9 - 16 років. 24 години на добу діти знаходяться під наглядом дорослих. Діти відповідно до віку діляться на загони чисельністю по 25 чоловік з якими протягом зміни працюють по три професійні педагоги-організатори.

Проживають діти в комфортабельних корпусах по 8 чоловік в кімнаті. Кімнати добре вмебльовані та оснащені санвузлом з душовою та вмивальною кімнатами.

Купляючи путівку в «Артек» діти разом з батьками мають можливість обрати зміну, тематику фестивалю чи програми відповідно до власних вподобань.

Тривалість зміни в «Артеку» складає 21 день. Ціна путівки на одну дитину – US $850. В ціну включено: трансфер з/в Сімферополя до таборів «Артеку», проживання та 5 разове харчування, медичне обслуговування.

Переліт з Канади до Києва, з Києва до Сімферополя – оплачується власним коштом. «Артек» готовий забезпечити бронювання авіа квитків для внутрішніх перельотів (Київ – Сімферополь), зустріч дітей в аеропортах України та супровід до «Артеку».

Програма для молоді

Молоді люди віком 20-25 років, що мають педагогічну або психологічну освіту, можуть працювати в «Артеку» педагогами-організаторами (вожатими).

Заробітна плата педагога-організатора «Артеку» покриє його витрати на внутрішній переліт (Київ-Сімферополь-Київ), проживання та харчування в таборі за місцем роботи.

Згідно законодавства України щодо працевлаштування іноземців, не пізніше ніж за 45 днів в кадрову службу «Артеку» необхідно подати списки з детальними анкетними даними бажаючих працювати для внесення їх до реєстру Фонду Зайнятості України.

«Артек»

Міжнародний дитячий центр «Артек» є єдиним в світі оздоровчим центром якому надано статус центру «Під егідою ЮНЕСКО».

Розвиваючі міжнародне співробітництво «Артек» приділяє значну увагу участі українців з різних країн у власних програмах та заходах.

Саме бажання бачити яка мого більше українських дітей та молоді з різних країн в одному з найкращих куточків України, створення умов для їх спілкування та обміну досвідом є одним з пріоритетів діяльності «Артеку».

Влітку 2008 року вперше делегація з Канади у складі Марії Ковалюк, Юстини Смал, Марини Кодак, Стефанії Кіндрачук та Христини Тачук з двомовної школи імені Митрополита Філевича в м.Саскатун, а також їхніх керівників Олі Ковалюк і Юліанни Тачук взяли участь у роботі Міжнародного дитячого центру «Артек», зокрема у фестивалі «Змінимо світ на крще». Ми б хотіли продовжувати успішно започатковану традицію.

Детальну інформацію про історію, територію та кліматичні умови, інфраструктуру та програми Міжнародного дитячого центру «Артек» можна дізнатися на сайті http://www.artek.org.

– 30 –

За додатковою інформацією звертатися:
Олена Захарова, Прес-секретар
Посольство України в Канаді
Тел.: 613-230-2961 дод. 105
press@ukremb.ca; http://www.ukremb.ca

Марія Гарбуз
1915 - 2009

Марія (Гоян) Гарбуз народилась в околиці Витків, Саскачувані на фармах. Тут вона виросла і ходила до початкової школи. До вищої школи, вона ходила у Норт Бательфорду, Саскачевані.

Марія вийшла заміж у 1932 р. за Стефана Гарбуза і разом вони провадили крамницю, General Store, у містечку Виткові. Тут Марія стала членкою СУК, відділу ім. О. Кобилянської, 1933 р. Вона займала позицію секратарки через кілька років і працювала у інших комітетах.

У 1952 р. родина перебралась до міста Норт Бательфорд. Тут Марія стала членкою відділь СУК ім. О. Пчілки. При цьому відділі вона працювала з молоддю, була рекордовою секретаркою СУК, секретаркою Церковної управи при Св. Івана, і була заступниця голови, тоді була головою цього відділу СУК.

У 1959 р. Марія і родина стали членами Української Православної Катедри Пресвятої Тройці, коли перебралися до Саскатуну. Марія вписалась членкою відділу СУК ім. О. Кобилянської і займала різні позиції. Вона працювала і провадала садочком чотирнадцять років, а з молоддю СУМК, сім років. Вона була рекордова секретарка у відділі СУК довгими роками а дальше заступниця секретарки. Марія була заступниця голови, а тоді головою цього відділу. Вона була секретаркою ради Української Школи два роки, у Провінційній Екзекутиві на Саскачеван вибула 12 років на різних позиціях - референтка садочків і стипендії, кор. секретарка і рекордова секретарка, і заступниця голови.

Обов'язок референтки Променя вона виконувала 15 років, також придбала велике число нових передплатників для журналу Промінь. Вона вчила у недільній школі при Катедрі шість років, була представницею до місцевого відділу КУК два роки, і також у центральній управі СУК у контрольному комітеті два роки.

За віддану громадську працю Комітет Українок Канади надгородив Марію грамотою заслуг з приводу 90 ліття поселення Українців у Канаді. Від Митрополита Андрея пансьтво Гарбузи одержали, з нагоди 50 ліття подружжа, грамоту заслуг для Церкви і нагороду від Української Православаної Церкви в Канаді. У СУК, Марії вибула членкою поверх 70 років і була почесною членкою до кінця свойого життя.

Марія виховала в Українському, релігійнім дусі дві дочки і одного сина. Всі троє осягнули освіту і працюють по своїх професіях.

Марія була тихої лагідної вдячі і все була готова допомогти близньому у потребі. Вона щиро все працювала для добра нашої святої Української Православної Церкви і СУК де була членкою ціле своє життя. Вона писала прикрасні писанки котрі дарувала родині та друзям і жертвувала до відділу та музею на здобуття фондів. Марія прикрасно вишивала і багато праці дарувала до відділу СУК і музею щоби допомагати фінансово. Вона провадила класи навчання писати писанок і вишивання у різних школах, у нашім музею, у Саскатуні, на оселі Зелений Гай та при відділу СУК і СУМК. Марія любила дітей і молодь та видала багато праці за своє життя на їхні потреби. Вона була щира членкиня СУК і св. Української Православної Церкви до кінця свойого життя.

Марія залишає у глибокому смутку дочки Фіялку, Соню (Ричард), сина Богдана, і багато дальшої родини і близьких приятелів. Панахида відбулася 8-го січня в Катедрі Пресвятої Тройці у Саскатуні. Чин похорону відбувся наступного дня в п'ятницю 9-го січня, служив о. Тарас Маковський. Тіло покійної Марії перевезано на цвинтар Вудлан у Саскатуні і покладено біля чоловіка. Підчас похорону членкині СУК запровадали тіло покійної Марії з прапором СУК і свічками як знак пошани за її працю. Похороний обід подали членкині відділу. Вічна їй пам'ять!

Залучуємо чек на $250 як пожертву до Пресовий Фонд Промінь.

Phyllis (Robert) Law
Shirley (Richard) Buzik
Robert (Caroline Brown) Harbus

Софія Василишин

Петро Василишин

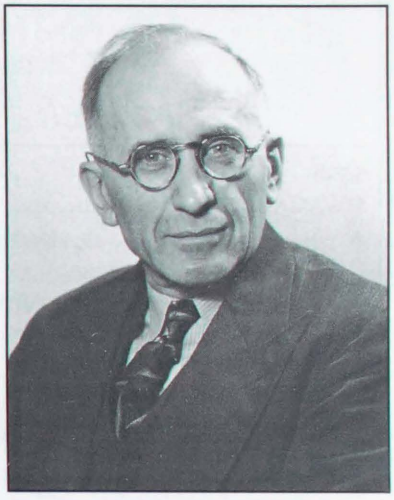

У світлу незабутню пам'ять нашої дорогої матері, **Софії Василишин**, яка упокоїлася 16-го квітня, 2002 р. в місті Едмонтоні, Альберта і у 50-ту річницю упокоєння нашого дорогого тата, **Петра Василишина**, котрий відійшов на вічний спочинок 21-го січня 1959 р., складаємо пожертву в сумі $100 як нев'янучий вінок на журнал Промінь. Вічна їм пам'ять!

Дочки Даруся Кір і Христина Улян

Прошу прийміть від нас $50 в пам'ять моїх покійних -

Родичів **Федора** (1964) і **Анни** (1982) **Калин**

Братів **Івана** (2003) та **Николи** (2008)

Сестру **Марію Цьона** (2007)

Вічна їм пам'ять!

Роман і Ольга Никифорук
Норт Бателфорд, Саскачеван

In memory of **Walter Kozey, John F. Kotzul, Mike Kitzul and Olga Michailishin**, please accept this donation of $100 from the UWAC, St. Olha branch, Ituna SK. May their memory be eternal!

Submitted by Yvonne Medvescek

Teach it again to us, O living God!
Teach us to renew ourselves,
O Jesus, Who wept bitter tears in Gethsemane.

Help us to forget the long way of pain and strife we have come, each of us dragging a cross to some Calvary in our hearts. Help us to forget the hours of utter darkness when we have lost the way. Help us to forget our hates, fears and the bitter thoughts that divide us.

Help us to remember the upclimbing will that is a staff unto our feet. Nourish in us every tiny impulse to help each other. Give us more love, more compassion, more sincerity one to another.

Help us to appreciate the present moment and to search out its advantages that we may be glad for the todays of life, leaving the tomorrows in Thy Hand.

Great need have we, this year of all years, to seek the garden where Thou, O Risen Lord, shalt lay on each heart Thy healing Hand.

Let us be thankful for the resurrection season which revives in us the faith that this circumscribed world in which we live, with its partial visions and unfulfilled dreams, its wearisome struggles and frustrations, is not all there is to life.

Well may the earth rejoice, lift her head and turn her face to the sun! The sun! The sun that mounts the heavens and makes all things new again!

from "The Faith of Helen Keller"

Press Fund

January 15, 2009 to April 15, 2009

(This list does not include In Memoriam donations, which are indicated in the In Memoriam section of Promin)

$500
UWAC, Savella Stechishin Branch, *Kelowna BC*

$250
UWAC, Maria Markovych Branch, *Canora SK*

$100
UWAC, St. Olha Branch, *Toronto ON*
Mary Wenger, *Saint-Leonard PQ*
Vera Shevchuk, *Willowdale ON*
UWAC, Alberta Provincial Executive
Helen MacPherson, *Burlington ON*
UWAC, Olena Pchilka Branch, *Yorkton SK*

$50
Nestor Bozyk, *Vita MB*

$25
Iwanna Waler, *St. Catharines ON*
Jessie Bodnar, *Mississauga ON*
Maria Prokopiw, *Edmonton AB*
Taras Hryhor, *Erin ON*
Yvonne Ivanochko, *Toronto ON*
Lesya Foty, *Saskatoon SK*

$20
Mary F. Usick, *Regina SK*
Anna Kotyshyn, *Vegreville AB*
Anne Hudyma, *Winnipeg MB*

$15
Ludmyla Nelipa, *Niagara-on-the-Lake ON*

$10
Olga Semeniuk, *Amherstburg ON*
Mary Shabotynsky, *Etobicoke ON*
Betty Karpiuk, *Thunder Bay ON*
Pauline Ignash, *Winnipeg MB*
Mrs. W. Kotak, *Gilbert Plains MB*
Natalka Monchuk, *Barrie ON*
Pauline Boychuk, *Grimsby ON*
Rev. & Dobr. Turzansky, *Edmonton AB*
Dobr. Donna Krochak, *Calgary AB*

$5
Valentyna Ohienko, *Hamilton ON*
Olga Sawchuk, *Edmonton AB*
Nellie Marchuk, *Chilliwack BC*
Anna Boychuk, *Weston ON*
Maria Netchay, *Hamilton ON*
Val Chewchuk, *King City ON*
Helen Munrow, *Edmonton AB*

Щиро дякуємо!

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

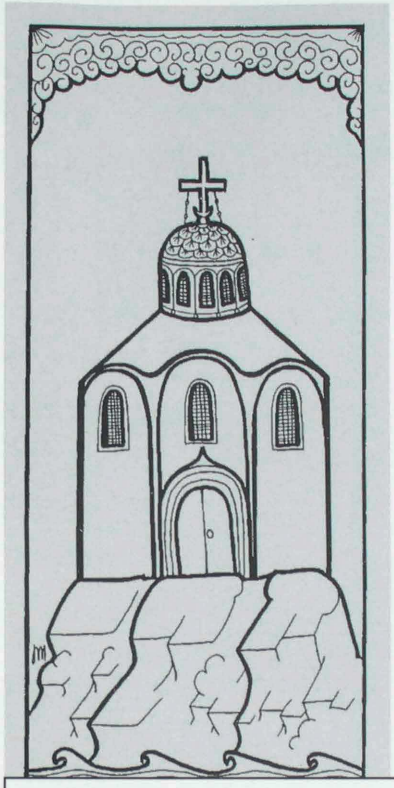

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT/OWNER

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

IN BUSINESS SINCE 1919

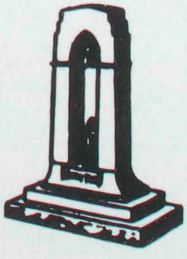

SHEVCHENKO 96 FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

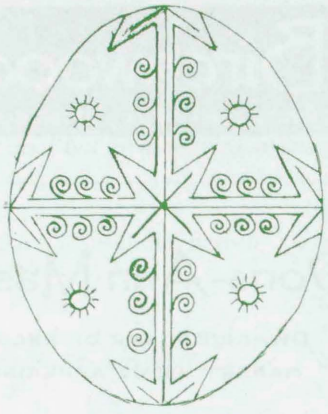

The Universe-Pre Christian Bukovyna

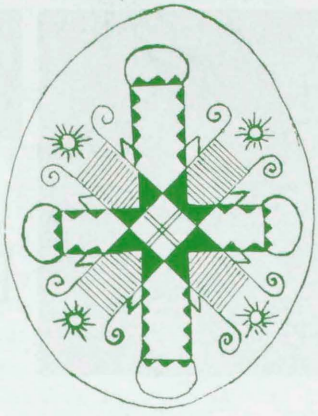

Easter-Bojko-Zakarpattja

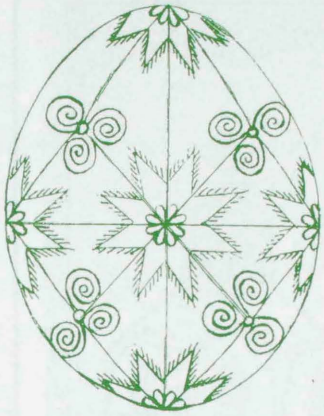

Kuban

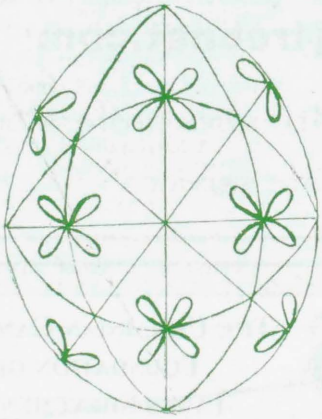

Kherson

Sokal'

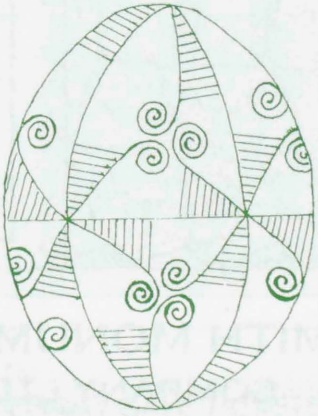

Podillja

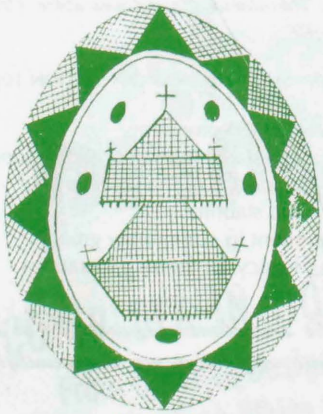

Hutsul

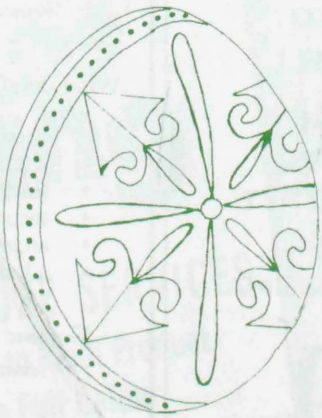

West Polissja

Tree of Life-Hutsul

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5

1-Oct-2010

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1